АДАМ ГЛОБУС

-САВЕЦКІ І БЕЛАРУСКІ ПІСЬМЕННІК, ПАЭТ, МАСТАК, ВЫДАВЕЦ.

ФОТАЗДЫМАК

ІМЯ

Сапраўднае імя Адама Глобуса - Уладзімір Вячаслававіч Адамчык (псеўданім утвораны з часткі бацькавага прозвішча і прозвішча маці), сын знакамітага беларускага пісьменніка Вечаслава Адамчыка. (Цікавы факт- прозвішча Адамчык паходзіць з памежжа Вялікага Княства Літоўскага і Рэчы Паспалітай (Берасце). На Слонімшчыну яно прыйшло разам са знакамітымі Агінскімі.

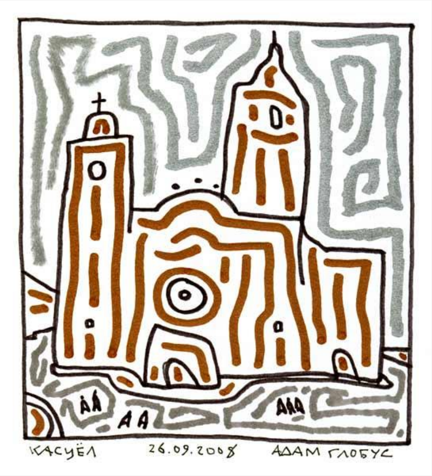

БІЯГРАФІЯ

958 года ў г. Койданава Мінскай вобласці (зараз
джае з бацькамі ў Мінск. Хадзіць у дзіцячы сад, потым
ам Глобус скончвае 8 класаў і вырашае: «Я ніколі больш у
обусу прыходзіцца некалькі раз наведаць гэта ненавіснае
у мастацкую вучэльню і скончвае яе ў 1977 годзе. Затым
стытуце на аддзяленні манументальнага мастацтва. У
цуе чарцёжнікам, журналістам, мастаком, рэдактарам
Цяпер займаецца выдавецкай дзейнасцю (выдавецтва
дным з заснавальнікаў Таварыства Маладых Літаратараў

дзяцей і ўнука.

ТВОРЧАСЦЬ

газеце "Літаратура і мастацтва" яшчэ ў 1978 г. У
ваны ў часопісе Маладосць. Аднак, нягледзячы
а прыхільнікаў - напрыклад, Уладзіміра
яго паэтычнага зборніка, - выхад першай кнігі

ТВОРЧАСЦЬ

Да яркіх прадстаўнікоў сучаснага гарадскога фальклору адносіцца Адам Глобус. Яго творы вобразныя, маляўнічыя, краявідныя. Горад і яго жыхары ў Глобуса адметныя, надта адрозныя ад папярэдніх версій.

Асабліва хочацца вылучыць ягоныя " Казкі " - выдатна абмаляваная архетыповасць і дасканалае міфастваральніцтва. Глобус зрабіў паслясавецкую літаратуру жывой. Чытаючы Глобуса, пазнаеш рэальных людзей і іх характары ня ў сэнсе пэўных асобаў, а тыпажы: людзі абмаляваныя надта праўдападобна.

Калі першая кніга прозы " Адзінота на стадыёне " (1989) складалася з дастаткова традыцыйных апавяданняў, адметных хіба што краёвым індывідуалізмам аўтара, то другая - " Смерць " - мужчына (1992) вылучалася і зместавымі, і стылёвымі навацыямі.

ТВОРЧАСЦЬ

Глобус распачаў многія мастацкія ініцыятывы, якія былі ўзяты на ўзбраенне сучаснай літаратурай. Сярод іх варта азначыць і першы беларускі комікс Дзікае паляванне (1990) па матывах аповесці У.Караткевіча, і дэтэктыўна-прыгодніцкую літаратуру (у суаўтарстве з братам Міраславам Шайбаком і Максімам Клімковічам ён піша аповесці Заўсёды светла каля турэмных муроў, Сапежынскі прывід). Несумнеўнай заслугай Глобуса ёсць і стварэнне айчыннай масавай літаратуры, што мае за мэту вярнуць беларускамоўнага чытача.

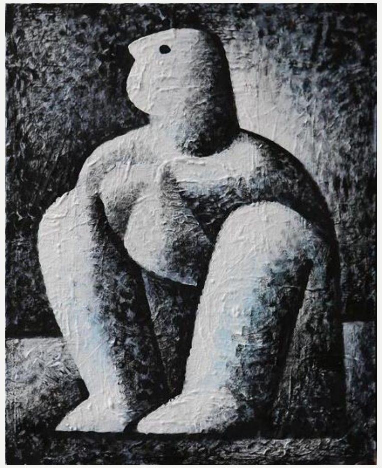

ТВОРЧАСЦЬ

Адам Глобус умела спалучае казачнае і звычайнае, праўдзівае і выдуманае. Гэтым ён дапамагаенам зазірнуць нам у таямнічыя глыбіні сваёй фантазіі.

У чым жа сакрэт казак- жыхалак, ці можа лепей сказаць небыліц Глобуса?

«Я веру ў нашу казку. Заўсёды я верыў у казку. Казкі мне расказвалі бабы: Ядзвіга і Бранiслава. Я верыў сваім родным бабам. Верыў у казачныя вобразы, у іхнюю моц і чарадзейнасць. Сваю веру ў жыццяздольнасьцьц і дзейснасць казачных вобразаў я захоўваю й аберагаю, - сказаў сам аўтар».

ТВОРЧАСЦЬ

Небыліцы Глобуса адметныя сваім цікавым і даволі непрастым сюжэтам, сваім глыбокім сэнсам, які часам цяжка ўлавіць і зразумець правільна. Глобусаўскія гісторыі, у большасці, маюць пісімістычную, але заўсёды павучальную, псіхалагічную і маралізатарскую канцоўку. Па аб'ёму творы маленькія і лаканічныя, простыя ў моўным аспекце, таму могуць прывабіць нават гультая.

БІБЛІЯГРАФІЯ

- "Парк" (паэзія, 1988)
- "Адзінота на стадыёне" (зборнік апавяданьняў, 1989)
- «Тутэйшыя» (зборнік, 1989)
- "Смерць - мужчына" (1992)
- "Скрыжаваньне" (1993)
- "Дамавікамерон" (1994)
- "Толькі не гавары маёй маме" (1995)
- «Круглы год» (зборнік, 1996)
- "Койданава" (1997)
- "Новы дамавікамерон" (1998)
- "Post scriptum" (1999)
- "Тэксты" (зборнік ўсіх папярэдніх кніг, 2000)
- "Браслаўская стыгмата" (2001)
- "Сшыткі" (2003),
- Сучасная беларуская проза (2003)
- "Дом" (2005)
- «Сучаснікі" (2006)
- "Лiтары" (2006)
- "Казкі" (2007)
- "Convolutus" (2008)
- "Замак" (2008)
- "play.by" (2009)